

مقایسه اثربخشی آموزش الگوی چندمحوری شفیع‌آبادی با نظریه محدودیت و سازش گاتفردson بر فرسودگی شغلی کارکنان واحد اسناد پزشکی سازمان تأمین اجتماعی

اشرفالسادات شریفی^۱، عبدالله شفیع‌آبادی^۲، مهدی زارع‌آبادی^۳

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۱/۱۵

تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۴/۱۵

چکیده

هدف این پژوهش مقایسه اثربخشی الگوی چندمحوری انتخاب شغل شفیع‌آبادی (SMPVC)^۴ با نظریه محدودیت و سازش گاتفردson (GTCC)^۵ بر مؤلفه‌های فرسودگی شغلی کارکنان واحد اسناد پزشکی سازمان تأمین اجتماعی شهر تهران بود. روش پژوهش، نیمه‌آزمایشی و طرح تحقیق پیش‌آزمون-پس‌آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری پژوهش کلیه کارکنان واحد اسناد پزشکی شهر تهران (۴۲۰ نفر) را شامل شد که از میان کسانی که در پرسشنامه فرسودگی شغلی مسلش نمره بالاتری داشتند، ۴۵ نفر به شیوه تصادفی انتخاب و به صورت تصادفی در سه گروه ۱۵ نفری، دو گروه آزمایشی با رویکرد آموزشی SMPVC و GTCC و یک گروه کنترل جایگزین شدند. گروه‌های آزمایشی در ۸ جلسه ۹۰ دقیقه‌ای هر کدام به طور جداگانه با رویکرد شفیع‌آبادی و گاتفردson تحت آموزش قرار گرفتند. فرسودگی شغلی شرکت کنندگان پس از اجرای مداخله مورد اندازه‌گیری قرار گرفت. داده‌ها به وسیله تحلیل کواریانس و آزمون تعقیبی بن فرونی تجزیه و تحلیل شدند. نتایج نشان داد که برنامه‌های آموزشی بر فرسودگی شغلی تأثیر داشت. در عین حال بین اثربخشی دو روش در کاهش فراوانی و شدت تحلیل عاطفی و افزایش فراوانی عملکرد شخصی تفاوت معنادار وجود داشت، همچنین اثربخشی الگوی چندمحوری انتخاب شغل شفیع‌آبادی بیشتر از نظریه محدودیت و سازش گاتفردson در زمینه کاهش فرسودگی شغلی بود.

واژگان کلیدی: الگوی چندمحوری انتخاب شغل شفیع‌آبادی (SMPVC)، نظریه محدودیت و سازش گاتفردson (GTCC)، فرسودگی شغلی

۱. دانشجوی دکتری مشاوره، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

۲. استاد مشاوره دانشگاه علامه طباطبائی (نویسنده مسئول) ashafibady@yahoo.com

۳. دانشیار پژوهشکده تحقیق و توسعه علوم انسانی، سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی (سمت)

۴. Shafibady's Multiaxial Pattern of Vocational Choice (SMPVC)

۵. Gottfredson's Circumscription & Compromise Theory (GTCC)

مقدمه

اشتغال بخش مهمی از هستی انسان است و اشتغال مناسب نقش مهمی در تأمین نیازهای جسمانی و نیازهای روانی انسان از جمله احساس اینمنی، ارزشمندی و هویت ایفاء می‌کند. اشتغال علاوه بر تأمین نیازهای زندگی، باعث احساس امنیت و هویت مثبت می‌شود (شفیع‌آبادی، ۱۳۹۱). انسان عصر حاضر، در جریان سازگاری با محیط اجتماعی و شغلی خود ناچار است محدودیت‌ها و فشارهایی را متحمل شود. لذا یک شغل رضایت‌آمیز و سازگار در طی زمان ممکن است منع نارضایتی و عدم سازگاری شده و همین امر سبب شود که فرد از روال طبیعی و عادی خود خارج گردیده و انرژی وی تحلیل رود که در نهایت منجر به فرسودگی شغلی^۱ می‌گردد.

فرسودگی شغلی، نوعی واکنش فرد به عوامل فشارزای میانفردي در محیط کار است که طی آن تماس بیش از ظرفیت متصدی شغل با همکاران، رؤسا، ارباب رجوع و... باعث تغییراتی در نگرش و رفتار وی نسبت به آن‌ها می‌شود (تیموری نسب و دیگران ، ۱۳۸۹). استرس‌های طولانی و مداوم محیط کار نیز می‌تواند باعث بروز فرسودگی شغلی شده و مسائلی چون استعفا، غیبت‌های مکرر، کاهش انرژی و بازده کاری را بدنبال آورد (دوگاس^۲، ۱۹۹۳)، همچنین، جذاب نبودن شغل، دلسوزی در انجام وظایف، درگیری با ارباب رجوع از نشانه‌های فرسودگی شغلی محسوب می‌شود (کوری^۳ و همکاران ۱۹۸۹، گلدارد^۴، ۱۹۸۹؛ شفیع‌آبادی، ۱۳۹۱). رایج ترین تعریف از این اصطلاح را مسلش^۵ و همکاران (۱۹۹۶) ارائه کردند. براساس نظریه آن‌ها فرسودگی شغلی از سه مؤلفه تحلیل عاطفی^۶، مسخ شخصیت^۷ و کاهش موفقیت فردی^۸ تشکیل شده است. تحلیل عاطفی، احساس خستگی و تحلیل منابع هیجانی فرد را در اثر کار نشان می‌دهد، این بعد از

^۱. Job burnout

^۲. Dugas

^۳. Cory

^۴. Goldard

^۵. Maslach

^۶. Emotional exhaustion

^۷. Depresonalization

^۸. Decreased personal accomplishment

فرسودگی نشان‌دهنده تأثیر بنیادی مؤلفه استرس فردی در فرسودگی شغلی است. مسخ شخصیت به واکنش منفی یا بسیار غیرشخصی به سایر افراد در محیط کار اشاره دارد و نشان‌دهنده بعد بین فردی بودن فرسودگی شغلی است. موققیت فردی کاهش‌یافته، نشان‌دهنده احساس کاهش در شایستگی و بهره‌وری فردی و پایین بودن باورهای خودکارآمدی فرد است. این مؤلفه بیانگر بعد خودارزیابی فرسودگی شغلی است.

باید توجه داشت که این سندرم اثرات متعددی در زندگی اجتماعی، فیزیولوژیکی و روان‌شناختی فرد به جا می‌گذارد که خستگی اصلی‌ترین و عمده‌ترین مشخصه آن است (صفری و گودرزی، ۱۳۸۸). از نظر مسلش، شافلی^۱ و لیتر^۲ (۲۰۰۱)، نیز خستگی عاطفی شاخص‌ترین مشخصه این سندرم پیچیده است زیرا بسیاری از افراد هنگام توصیف احساس فرسودگی شغلی به کاهش هیجان خویش اشاره می‌کنند. فدایی^۳ و دمیر^۴ (۲۰۱۰) نیز معتقدند که فرسودگی شغلی نوعی خطر حرفه‌ای محسوب می‌شود که با کاهش میزان انرژی جسمی و روانی در کارکنان همراه است (لمبرت^۵ هاگان^۶ و جیانگ^۷). همچنین کارکنانی که در ارتباط مستمر با مدیران می‌باشند، با وجود تجارت کاری، و فعالیت‌های شغلی به دلیل انتظارات بالای مدیران و عدم حمایت، با کاهش سطح عملکرد مورد انتظار مواجه می‌شوند و بتدریج فرسودگی شغلی مزمن را تجربه می‌کنند (باکر^۸ و کوسکا^۹، ۲۰۱۴). در سال ۱۹۷۸ سازمان بهداشت جهانی اعلام کرد نیمی از کارمندان دچار فرسودگی شغلی و ۷۵٪ کسانی که به روان‌پزشکان مراجعه می‌کنند به فرسودگی شغلی گرفتارند (شفیع‌آبادی، ۱۳۹۱). طبق آمار موجود هر ۷ نفر شاغل در پایان روز، یک نفر دچار تحلیل قوای جسمی و فکری می‌شود (باغبانیان، ۱۳۹۳).

^۱. Shafeji

^۲. Leiter

^۳. Fadaee

^۴. Damier

^۵. Lambert

^۶. Hogan

^۷. Jiang

^۸. Bakker

^۹. Cosca

نگاهی به تبعات فرسودگی شغلی نشان می‌دهد که اثرات آن گسترده و شامل ابعاد فردی و سازمانی است. در بعد فردی باعث افزایش تنفس‌های روانی، بروز نامتناسب پرخاشگری در موقعیت‌های مختلف کاری، خانوادگی و اجتماعی، احساس عدم کفايت، فقدان انرژی روانی و... می‌شود که در شرایط حاد زمینه برای بروز نشانگان و اختلالات روانی فراهم می‌آورد. از سویی دیگر، در بعد سازمانی نیز مجموعه، با افت همزمان کارآیی و کارآمدی مواجه می‌شود. به ویژه اگر تعداد کارکنانی که در درجات مختلفی از فرسودگی شغلی را تجربه می‌کنند را به افزایش باشد، سازمان دچار رکود و کاهش عملکرد می‌شود. بنابراین اگر به علائم فرسودگی شغلی توجه نشود فرد و سازمان تحت تأثیر عوارض مخبر آن قرار می‌گیرند که باید برای رفع آن، راهبردهایی جستجو شود (علی پور و همکاران، ۱۳۹۲). به دنبال طرح چنین مسائل و مشکلاتی در سازمان باید تلاش شود تا با شناخت عوامل مؤثر بر فرسودگی شغلی کارکنان، تمامی توان نیروی کار در سازمان به کار گرفته شود تا امکان رشد و شکوفایی سازمان و نیز توسعه فردی کارکنان فراهم شود (باغبانیان، ۱۳۹۳).

سازمان تأمین اجتماعی به عنوان یک سازمان بسیار مهم و تأثیرگذار در تأمین و حفظ سلامت آحاد جامعه از طریق نقش بهداشتی، حمایتی و خدماتی مسئولیت بسیار سنگینی در قبال مردم به عهده دارد. برای انجام این وظیفه خطیر از یکسو به توانایی و مهارت حرفه‌ای و علمی کارکنان و از سوی دیگر به سلامت جسمی و روانی آنان به شدت نیاز دارد. کارکنان این سازمان بخصوص بخش ناظرین که در ارتباط مستقیم با ارباب رجوع می‌باشند در معرض استرس‌ها و مشکلات شغلی از جمله فرسودگی شغلی می‌باشند. مطالعات نشان می‌دهد چنانچه در این خصوص به کارکنان آموزش داده شود، می‌توانند با توانمند شدن و حمایت‌های مشاوره‌ای جهت پیشگیری و درمان فرسودگی شغلی اقدام کنند.

با توجه به اهمیت فرسودگی شغلی و تأثیرات سوء آن از زمانی که اولین مقاله در مورد فرسودگی شغلی توسط فرودنبرگر (۱۹۷۴) نوشته شد تاکنون پژوهش‌های مختلفی در این زمینه انجام شده است (احیاء کننده، ۱۳۸۷). در کشور ما پژوهش‌های انجام گرفته به طور عمده به توصیف و برآورد فرسودگی شغلی پرداخته‌اند و پژوهش‌های مربوط به پیشگیری

و کاهش فرسودگی شغلی اندک می‌باشد، بر این اساس انجام پژوهش‌هایی در این خصوص ضروری به نظر می‌رسد.

در اینجا به پژوهش‌هایی که اثربخشی رویکردهای مختلف بر فرسودگی شغلی را مورد بررسی قرار دادند اشاره می‌شود. باغبانیان (۱۳۹۳)، دریافت الگوی چندمحوری شفیع‌آبادی بر کاهش فرسودگی شغلی در خرده‌آزمون‌های خستگی عاطفی و مسخ شخصیت معلمان مؤثر بوده است ولی در افزایش عملکرد و کفايت شخصی تأثیر نداشته است. اسدی، شفیع آبادی، پناه‌علی و حبیب‌الهزاده (۱۳۹۰)، در تحقیقی دریافتند که، جلسات معنادرمانی به طور معناداری باعث کاهش فرسودگی شغلی شده است. نتایج تحقیق احیاء‌کننده، شفیع‌آبادی و سودانی (۱۳۸۷)، نشان داد که، مشاوره شغلی به شیوه دیویس بر کاهش فرسودگی شغلی کارکنان مؤثر بوده است. حسینیان، خدابخشی کولاپی و طباطبایی یحیی‌آبادی (۱۳۸۶)، مشاوره گروهی با الگوی شناختی-رفتاری فوردايس بر کاهش فرسودگی شغلی مددکاران اجتماعی اثربخش بوده است. تیان^۱ و همکاران (۲۰۱۵) در تحقیقی منابع مثبت برای مبارزه با فرسودگی شغلی در میان اپراتورهای چینی را انعطاف‌پذیری و توانمندسازی روانشناختی دانستند. ایورز^۲، براد شاو^۳ و مک گوورن^۴ (۲۰۰۲) و زوئی نرزیک-زردا^۵ (۲۰۰۵) دریافتند مداخلات روان‌شناختی در کاهش فرسودگی شغلی و کنترل رفتارهای حرفة‌ای مؤثر بوده است.

در رابطه با بررسی اثربخشی الگوی چندمحوری شفیع‌آبادی و نظریه محدودیت و سازش گاتفردسن بر فرسودگی شغلی تحقیقی صورت نگرفته است، اما از آنجایی که توانمندسازی روانشناختی می‌تواند در پیشگیری و کاهش فرسودگی شغلی مؤثر باشد و پژوهش صیادی، شفیع‌آبادی و کرمی (۱۳۸۹) نشان داده است، که برنامه توانمندسازی روانشناختی مبتنی بر الگوی چندمحوری انتخاب شغل شفیع‌آبادی در ارتقاء توانمندسازی مشاوران مؤثر است، لذا می‌توان انتظار داشت این الگو بر کاهش فرسودگی شغلی نیز مؤثر

^۱. TIAN

^۲. Ewers

^۳. Bradshaw

^۴. McGovern

^۵. Zolnierzcyk-Zreda

باشد. الگوی چندمحوری انتخاب شغل شفیع آبادی بوسیله فکری و شفیع آبادی (۱۳۹۲) با نظریه گاتفردسون بر کارآفرینانه مورد مقایسه قرار گرفته است، از آنجایی که در کارآفرینی خودارزیابی مطرح می‌شود، انتظار می‌رود این دو رویکرد بر بعد خودارزیابی در فرسودگی شغلی و در نهایت بر سایر مؤلفه‌ها مؤثر باشد، همچنین رضایی (۱۳۹۴) نیز در پژوهشی مؤثر بودن الگوی چندمحوری انتخاب شغل شفیع آبادی نسبت به سازه‌گرایی ساویکاس^۱ بر خودکارآمدی در تصمیم‌گیری شغلی بیکاران جویای کار را نشان داد، با توجه به اهمیت خودکارآمدی و تصمیم‌گیری شغلی و نقش آن در افزایش عملکرد فرد می‌توان انتظار داشت این الگو در کاهش فرسودگی کارکنان سازمان تأثیر داشته باشد. از آنجایی که نتایج پژوهش‌ها نشان‌دهنده تأثیر این برنامه‌های آموزشی بر کاهش مشکلات شغلی بوده است ممکن است بتواند از میزان فرسودگی شغلی کارکنان بکاهد.

در پژوهش حاضر این الگو با رویکرد محدودیت و سازش گاتفردسون مورد پژوهش قرار می‌گیرد. در بین نظریات خارجی به نظر می‌رسد، نظریه محدودیت و سازش گاتفردسون، از نظر برخی مفاهیم تشابهاتی با الگوی چندمحوری انتخاب شغل شفیع آبادی دارد و مقایسه آن با الگوی چندمحوری انتخاب شغل شفیع آبادی، انتظار می‌رود بتواند کاربرد و همچنین تفاوت دو دیدگاه را در کاهش فرسودگی شغلی بهتر مشخص کند.

الگوی چندمحوری انتخاب شغل شفیع آبادی که نگرشی رشدی و تکاملی به انتخاب شغل دارد، انتخاب شغل را فرایندی پویا و هدفمند در درون شیوه زندگی می‌داند که تحت تأثیر خودپنداره^۲، ارضای نیازها و توان تصمیم‌گیری قرار دارد. پویایی در انتخاب شغل به معنی تحرک، تغییرپذیری، خلاقیت و شادابی است و هدفمندی به معنای آن است که انسان از راه انتخاب شغل در صدد است از احساس حقارت و وابستگی به دیگران رها شود و احساس برتری و استقلال کند. خودپنداره تصویری است که فرد بر مبنای تربیت خانوادگی، آموزش‌های خارج از منزل مثل مدرسه و کودکستان و روابط با همسالان نسبت به جسم، روان و ذهن خود پیدا می‌کند و بر اساس آن نگرش نسبت به خودش، رفتار می‌کند که، انتخاب شغل یکی از این رفتارها است. همچنین یکی از دلایل انتخاب شغل

^۱. Savikas

^۲. Self-concept

ارضای نیازهای جسمی، روانی و اجتماعی است و خودپنداوه شغلی زمانی رشد خواهد کرد که با ارضای نیازها همراه باشد. در نهایت برای انتخاب شغل به نیروی خلاق و تصمیم‌ساز در فرد نیاز است تا همسو با خودپنداوه او را برای تصمیم‌گیری و اقدام به موقع جهت رسیدن به اهدافش یاری کند (شفیع‌آبادی، ۱۳۹۱). بر اساس مدل چندمحوری افراد موجوداتی فعال و هدفمند هستند. آن‌ها در مسیر زندگی خود که رو به تکامل و رشد است، اهدافی را پیش‌بینی نموده و بر اساس آن اهداف، خودپنداوه و نیازهای شان دست به تصمیم‌گیری‌های متعدد برای تحقیق‌بخشی هدف‌ها می‌زنند (سمیعی و همکاران، ۱۳۹۰).

براساس نظریه محدودیت و سازش گاتفردسون انتظارات شغلی افراد با توجه به جنس، نژاد و طبقه اجتماعی از کودکی با هم متفاوت هستند. افراد نقشه‌های شناختی از مشاغل برای خود ایجاد می‌کنند که بر اساس سه بعد مردانه یا زنانه بودن، پرستیز اجتماعی شغل و زمینه‌های کار، سازماندهی می‌شود. افراد دو نوع خودپنداوه روان‌شناختی و خودپنداوه اجتماعی دارند که نقش خودپنداوه اجتماعی در انتخاب شغل بیشتر از خودپنداوه روان‌شناختی است (ساویکاس و والش، ۱۹۹۶؛ براون^۱؛ ۲۰۰۳؛ شفیع‌آبادی، ۱۳۹۱). با توجه به تئوری گاتفردسون (۱۹۸۱) آرزوهای شغلی بازتابی از خودپنداوه است. افراد به دنبال مشاغلی هستند که با تصویر خود سازگار و منعکس‌کننده دانش آن‌ها در مشاغل مختلف باشند. خودپنداوه به طور کلی اعتقادات افراد درباره خود از جمله شخصیت، رغبت، جایگاه در کشیده در جامعه می‌باشد (کوخران^۲ و همکاران، ۲۰۱۱). گاتفردسون (۲۰۰۵) معتقد است که افراد تمایل دارند مشاغلی که مسیرهای مشخص و واضحی دارند و یا فرد به راحتی قادر به دستیابی آن مشاغل می‌باشد را انتخاب کنند، شناسایی موانع دسترسی به فرصت‌های شغلی ایده‌آل، همچنین آموزش در مسیر رشدی و کسب اطلاعات می‌تواند در رفع مشکلات شغلی کمک کننده باشد (ایورز^۳ و همکاران، ۲۰۱۲). گاتفردسون در بحث محدودیت و سازش اشاره به مشکلات تصمیم‌گیری شغلی می‌کند. او به ارزیابی خویشن‌پنداوه شغلی فرد در انتخاب شغل تأکید بیشتری دارد، آموزش این رویکردها و

^۱. Broun

^۲. Cokhran

^۳. Iwers

افزایش آگاهی کارکنان و نقش آن در انجام موقعيت‌آمیز فعالیت‌ها می‌تواند در کاهش فرسودگی شغلی کارکنان مؤثر باشد. بنابراین مسئله اصلی تحقیق حاضر پاسخ به این سؤال است که "آیا آموزش الگوی چندمحوری انتخاب شغل شفیع‌آبادی و رویکرد گاتفردsson بر کاهش مؤلفه‌های فرسودگی شغلی کارکنان سازمان تأمین اجتماعی تأثیر دارد؟" و به مقایسه این دو رویکرد در کاهش مؤلفه‌های فرسودگی شغلی کارکنان پرداخته است.

روش

در پژوهش حاضر از روش پژوهش نیمه‌آزمایشی استفاده شد. به منظور بالا بردن دقت نتایج و کنترل عوامل تهدیدکننده روایی درونی پژوهش طرح پیش‌آزمون – پس‌آزمون با گروه کنترل بکار برده شد. به این ترتیب که پس از انتخاب آزمودنی‌ها، آن‌ها به طور تصادفی در دو گروه آزمایشی و کنترل قرار گرفتند. دو گروه آزمایشی به شیوه SMPVC و GTCC آموزش دیدند و گروه کنترل هیچ‌گونه آموزشی دریافت نکرد. جامعه آماری کلیه کارکنان واحد اسناد پزشکی سازمان تأمین اجتماعی شهر تهران (۴۲۰ نفر) را شامل شد. به صورت هدفمند ۱۴۰ نفر از واحد اسناد پزشکی که در بخش ناظرین شاغل هستند و در تماس مستقیم با ارباب‌رجوع می‌باشند انتخاب شدند و پرسشنامه فرسودگی شغلی مسلش بر روی آن‌ها اجرا شد و پس از تصحیح پرسشنامه، ۴۵ نفر که نمره فرسودگی شغلی آن‌ها در هر یک از مؤلفه‌ها به این صورت (تحلیل عاطفی بالاتر از ۳۶، موقعيت فردی پایین‌تر از ۳۲، و مسخ شخصیت بالاتر از ۲۰) بود، به عنوان نمونه آماری، به روش نمونه‌گیری تصادفی انتخاب شده و به صورت تصادفی در سه گروه ۱۵ نفری، دو گروه شرکت‌کنندگان با رویکرد آموزشی (SMPVC) و (GTCC) و یک گروه کنترل جایگزین شدند. افراد در طی مصاحبه اولیه تمایل خود را برای شرکت در کلاس‌های آموزشی این پژوهش اعلام کردند. به منظور انتخاب این گروه میزان تحصیلات بالای دیپلم و دامنه سنی ۳۰ تا ۵۰ سال، همچنین سابقه اشتغال تا ۵ سال در نظر گرفته شد.

ابزار پژوهش: در این پژوهش به منظور جمع‌آوری داده‌ها از پرسشنامه فرسودگی شغلی مسلش (MBI) استفاده شد. این پرسشنامه در سال ۱۹۸۱ توسط مسلش تهیه شد و

raig ترین ابزار سنجش فرسودگی شغلی می‌باشد. سه جنبه تحلیل عاطفی، مسخ شخصیت، احساس فقدان کارآمدی را از طریق ۲۲ بخش ارزیابی می‌کند. ۹ گزاره در مورد تحلیل عاطفی، ۵ گزاره در مورد مسخ شخصیت و ۸ گزاره در مورد عملکرد شخصی می‌باشد در این آزمون مجموع نمره‌های مربوط به هر زیرمقیاس جداگانه محاسبه می‌شود. زیرنمره بالای تحلیل عاطفی و مسخ شخصیت و زیرنمره پایین عملکرد شخصی، نشان‌دهنده فرسودگی شغلی می‌باشد. مسلش و جکسون (۱۹۹۳) پایایی درونی را برای هریک از خرده‌آزمون‌ها محاسبه کردند که پایایی درونی پرسشنامه با ضریب آلفای کرونباخ ۰/۷۱ تا ۰/۹۰ و ضریب بازآزمایی آن ۰/۶۰ تا ۰/۸۰ گزارش شده و پایایی درونی برای هریک از خرده‌آزمون‌ها به شرح زیر: برای خستگی عاطفی $\alpha = 0/90$ ، مسخ شخصیت $\alpha = 0/90$ و موقیت فردی $\alpha = 0/71$ است. ثبات درونی پرسشنامه با ضریب آلفای کرونباخ ۰/۷۱ تا ۰/۹۰ و ضریب بازآزمایی آن ۰/۶۰ تا ۰/۸۰ گزارش شده است (شافلی و همکاران، ۱۹۹۶). اعتبار و پایایی پرسشنامه فرسودگی شغلی مسلش برای اولین بار در ایران توسط فیلیان (۱۳۷۱) مورد تأیید قرار گرفت که ضریب پایایی آن را با روش آزمون-بازآزمون ۰/۷۸ گزارش نموده است (احیاکننده، ۱۳۸۷). عابدی (۱۳۸۱) نیز پایایی پرسشنامه را برای خرده‌آزمون خستگی عاطفی $\alpha = 0/85$ ، مسخ شخصیت $\alpha = 0/80$ و موقیت فردی $\alpha = 0/79$ گزارش کرده است. در پژوهش حاضر پایایی درونی برای خرده‌آزمون خستگی عاطفی $\alpha = 0/87$ ، عملکرد شخصی $\alpha = 0/81$ و مسخ شخصیت $\alpha = 0/79$ به دست آمد.

روش اجرا: ابتدا پرسشنامه فرسودگی شغلی مسلش در اختیار کارکنان قرار گرفت و توضیحات لازم داده شد. بعد از جمع‌آوری پرسشنامه‌ها، تصحیح و نمره‌گذاری آن‌ها از بین کسانی که در آزمون فرسودگی شغلی صدک بالاتر از پنجاه داشتند ۴۵ نفر به صورت تصادفی انتخاب و به صورت تصادفی در سه گروه جایگزین شدند. گروه اول به تعداد ۱۵ نفر تحت برنامه آموزشی به شیوه الگوی چندمحوری شفیع‌آبادی؛ گروه دوم به تعداد ۱۵ نفر تحت برنامه آموزشی به شیوه نظریه محدودیت و سازش گاتفردسون و گروه سوم به تعداد ۱۵ نفر در گروه کنترل قرار گرفتند. ابتدا محتوای آموزش متناسب با دو رویکرد بر کاهش فرسودگی شغلی و پیشینهٔ پژوهشی مرتبط با آن مورد مطالعه قرار گرفت. سپس با

بررسی تفاوت‌ها و شباهت‌های هر دو رویکرد آموزشی فرم نهایی برنامه آموزشی هر دو رویکرد با نظرخواهی اساتید راهنمای مشاور و براساس مؤلفه‌های اصلی هر کدام از رویکردها تدوین شد که هر یک از دو گروه آزمایشی به مدت ۸ جلسه ۹۰ دقیقه‌ای مورد آموزش جداگانه قرار گرفتند. این دو برنامه به شیوه کارگاهی و با جلسات تکلیف محور به هر دو گروه شرکت کننده آموزش داده شد. شرکت کنندگان گروه‌های آزمایشی از آزادی برای عدم مشارکت برخوردار بودند. درباره اصل رازداری و محترمانه بودن هویتشان به آنان اطمینان داده شد. افراد حق داشتند از نام مستعار برخوردار باشند (اخلاق در پژوهش). لازم به ذکر است که شرکت کنندگان بعد از اجرای مداخله در شرایط مناسب به وسیله پرسشنامه فرسودگی شغلی مسلش مورد بررسی قرار گرفتند. خلاصه جلسات دو برنامه آموزشی (SMPVC) و (GTCC) به این شرح می‌باشد.

خلاصه جلسات آموزشی مبتنی بر الگوی چندمحوری انتخاب شغل شفیع‌آبادی:

جلسه اول: توضیح در مورد اهداف گروه، نحوه اجرای جلسات و مفاهیم الگوی چندمحوری انتخاب شغل شفیع‌آبادی. جلسه دوم: مفهوم فرسودگی شغلی و مؤلفه‌های آن، نقش مشاوره شغلی در پیشگیری و کاهش فرسودگی شغلی. جلسه سوم: شیوه زندگی و نقش آن در انتخاب شغل، بررسی رابطه شیوه زندگی با سبک زندگی و شغل. جلسه چهارم: پویایی شغلی و لزوم افزایش دانش شغلی؛ هدفمندی شغلی و تبادل نظر در خصوص نحوه رسیدن به اهداف شغلی. جلسه پنجم: عوامل مؤثر بر خویشتن‌پنداری و نقش آن در ایجاد علائم فرسودگی شغلی، تقویت خویشتن‌پنداری مثبت. جلسه ششم: بررسی نیازهای شغلی، شناخت نیازها و تأثیر آن بر انتخاب شغل، اولویت‌بندی نیازها و بررسی نیازهای ارضاء نشده. جلسه هفتم: عوامل تشکیل‌دهنده و مراحل تصمیم‌گیری شغلی و تمرین در زیرگروه‌ها در زمینه مهارت‌های تفکر خلاق و تفکر انتقادی. جلسه هشتم: تلخیص و جمع‌بندی جلسات، پاسخ به سوالات و معرفی کتاب، خاتمه گروه و اجرای پس آزمون.

خلاصه جلسات آموزشی مبتنی بر نظریه محدودیت و سازش گاتفردسون:

جلسه اول: توضیح در مورد اهداف گروه، نحوه اجرای جلسات و مفاهیم نظریه محدودیت و سازش گاتفردسون. جلسه دوم: مفهوم فرسودگی شغلی و مؤلفه‌های آن، نقش مشاوره

شغلی در پیشگیری و کاهش فرسودگی شغلی. جلسه سوم: خویشن پنداری و انواع آن، نقش خودپنداره در انتخاب شغل، چگونگی آرزوهای مسیر شغلی و ارتباط با خودپنداره. جلسه چهارم: خویشن پنداری اجتماعی، نقش جنسیت، پایگاه اجتماعی و اقتصادی در انتخاب شغل، مراحل تغییر در ترجیحات شغلی بر اساس افزایش رشد شناختی. جلسه پنجم: بررسی چالش‌های متأثر از نقش جنسیت فرد در سازمان و تأثیر این چالش‌ها بر فرسودگی شغلی و ارائه راهکار. جلسه ششم: مفاهیم رشد شناختی، نقشه شناختی، محدودیت و مراحل فرایند محدودسازی بر اساس جنسیت، ارزش اجتماعی و رغبت. جلسه هفتم: مفهوم سازش (فرایند تعديل آرزوها با واقعیات بیرونی)، تصمیم‌گیری شغلی و مشکلات آن. جلسه هشتم: جمع‌بندی جلسات، پاسخ به سوالات و معرفی کتاب، خاتمه گروه و اجرای پس‌آزمون. روش تجزیه و تحلیل داده‌ها: به منظور بررسی اینکه آیا تفاوت بین میانگین نمره‌های مؤلفه‌های فرسودگی شغلی گروه‌ها در دو مرحله اندازه‌گیری متأثر از شیوه‌های آموزشی یا ناشی از خطای نمونه‌گیری و اندازه‌گیری است، از روش آماری تحلیل کوواریانس چندمتغیری (MANCOVA)^۱ با تعديل اثر پیش‌آزمون و آزمون تعقیبی بونفرونی برای مقایسه دو به دو گروه‌ها استفاده شد. با توجه به اینکه اساسی‌ترین مفروضه این آزمون همگنی ماتریس‌های کوواریانس متغیرهای وابسته و واریانس‌های خطاست، لذا با استفاده از آزمون ام‌باکس (Box's M) و آزمون لوین برقراری این مفروضه بررسی می‌شود.

یافته‌ها

به منظور پاسخگویی به سوال پژوهش و آزمون فرضیه، داده‌های گردآوری شده با استفاده از روش‌های مناسب آماری، مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. در این پژوهش سعی شده است جنسیت، تحصیلات، سابقه اشتغال و سن شرکت کنندگان در دو گروه آزمایشی با رویکرد آموزشی GTCC و SMPVC و گروه کنترل تقریباً توزیع یکسانی داشته باشند. همانطور که در معرفی ابزار بیان شد پرسشنامه فرسودگی شغلی مسلش وضعیت هر فرد را در مؤلفه‌های تحلیل عاطفی، مسخ شخصیت و عملکرد شخصی اندازه‌گیری می‌کند.

۱. Multivariate analysis of covariance

جدول یک میانگین و انحراف معیار خرده مقیاس‌ها را در هر یک از گروه‌های آزمایشی و کنترل و همچنین به تفکیک پیش‌آزمون و پس‌آزمون ارائه می‌کند.

جدول ۱. میانگین و انحراف معیار متغیرهای وابسته در پیش‌آزمون و پس‌آزمون گروه‌ها

متغیر	گروه	پیش‌آزمون				پس‌آزمون			
		تعداد	میانگین	انحراف معیار	تعداد	میانگین	انحراف معیار		
فرابانی	SMPVC	۱۵	۸	۲۶,۸	۱۵	۹,۶	۲۶,۹	۱۵	۴,۵
	GTCC	۱۵	۷,۲	۲۹	۱۵	۸,۳	۳۳,۲	۱۵	۵,۴
	CON.	۱۵	۶,۹	۲۸,۸	۱۵	۶	۲۸,۴	۱۵	۲,۹
	SMPVC	۱۵	۹,۶	۲۶,۹	۱۵	۴,۲	۳۴,۸	۱۵	۳,۹
	GTCC	۱۵	۸,۳	۳۳,۲	۱۵	۴,۲	۲۵,۸	۱۵	۹
	CON.	۱۵	۶	۲۸,۴	۱۵	۴,۲	۲۷,۴	۱۵	۵,۳
تحلیل عاطفی	SMPVC	۱۵	۶,۵	۲۴,۶	۱۵	۴,۱	۴۱	۱۵	۶,۱
	GTCC	۱۵	۶,۴	۲۴	۱۵	۴,۲	۳۰,۱	۱۵	۶
	CON.	۱۵	۴,۲	۲۵,۷	۱۵	۴,۲	۲۵,۴	۱۵	۵,۲
	SMPVC	۱۵	۷,۴	۳۲,۲	۱۵	۴,۱	۳۸,۲	۱۵	۷,۶
	GTCC	۱۵	۱۰,۸	۴۹,۶	۱۵	۴,۱	۳۲,۹	۱۵	۳,۷
	CON.	۱۵	۳,۸	۳۲,۶	۱۵	۴,۱	۳,۲	۱۵	۳,۳
عملکرد شخصی	SMPVC	۱۵	۶,۷	۶,۷	۱۵	۴,۲	۴,۴	۱۵	۴,۲
	GTCC	۱۵	۸,۲	۸,۲	۱۵	۴,۱	۳,۵	۱۵	۳,۵
	CON.	۱۵	۴,۳	۴,۱	۱۵	۴,۱	۲,۵	۱۵	۳,۲
	SMPVC	۱۵	۵,۷	۷,۴	۱۵	۸,۷	۸,۲	۱۵	۳,۸
	GTCC	۱۵	۱۱,۸	۱۱,۸	۱۵	۵,۷	۸,۸	۱۵	۴,۸
	CON.	۱۵	۹,۵	۹,۵	۱۵	۵,۷	۶,۲	۱۵	۳,۸

جدول شماره ۱ میانگین و انحراف معیار گروه‌های آزمایشی و کنترل را در موقعیت‌های پیش‌آزمون و پس‌آزمون در متغیرهای وابسته نشان می‌دهد. با توجه به جدول، میانگین گروه‌ها در پس‌آزمون متغیرهای وابسته تفاوت نشان می‌دهند. چنانکه میانگین پس‌آزمون گروه‌های آزمایشی نسبت به گروه کنترل در ابعاد متغیر تحلیل عاطفی و ابعاد مسخ شخصیت کاهش و ابعاد متغیر عملکرد شخصی افزایش نشان می‌دهد. جهت بررسی معناداری تفاوت میانگین گروه‌ها، از آزمون تحلیل کوواریانس دوراهه (MANCOVA)

با تعدیل اثر پیش آزمون استفاده شد. قبل از اجرای این آزمون برقراری مفروضه همگنی ماتریس کوواریانس‌ها و یکسانی واریانس‌های خطای متغیرهای وابسته از طریق آزمون ام باکس و لوین بررسی شد و در تمامی متغیرها این مفرضه‌ها برقرار بود.

جدول ۲. آزمون‌های چندمتغیره جهت تعیین معناداری اثر متغیر مستقل(مداخلات)

Eta	Sig	df خطا توزیع	df فرضیه	F	ارزش	نوع آزمون
۰/۶۸	۰/۰۰۱	۶۴	۱۲	۱۱/۴	۱/۳	اثر پیلای
۰/۷۸	۰/۰۰۱	۶۲	۱۲	۱۸/۹	۰/۰۴	لابدای ویلکز
۰/۸۵	۰/۰۰۱	۶۰	۱۲	۲۹/۷	۱۱/۹	اثر هتلینگ
۰/۹۱	۰/۰۰۱	۳۲	۶	۵۹/۱	۱۱/۰۶	بزرگ‌ترین ریشه روی

 $P < 0.01$

جدول شماره ۲ نتایج چهار آزمون چندمتغیره جهت معنی‌داری اثر متغیر مستقل یعنی گروه را در مدل نشان می‌دهد. F به دست آمده در هر چهار آزمون نشان می‌دهد که تأثیر گروه‌ها در متغیرهای وابسته در سطح خطای کمتر از ۰/۰۵ معنادار است. ضریب اتا نیز نشان می‌دهد سهم گروه‌ها (مداخلات) در تبیین واریانس متغیرهای وابسته بر اساس آزمون اثر پیلای که قوی‌تر از آزمون‌های دیگر است ۴۶٪ می‌باشد.

جدول ۳. خلاصه جدول تحلیل کوواریانس (MANCOVA)

Eta	Sig	F	میانگین مجددات	درجه آزادی	مجموع مجذورات	متغیر وابسته	منابع تغییر
۰/۷۴	۰/۰۰۱	۵۱/۵	۵۶۲/۹	۲	۱۱۲۵/۸	فراآنی تحلیل عاطفی	
۰/۶۵	۰/۰۰۱	۳۳/۶	۶۸۴/۳	۲	۱۳۶۸/۷	شدت تحلیل عاطفی	
۰/۶۵	۰/۰۰۱	۳۴/۴	۳۲۶/۳	۲	۶۵۲/۷	فراآنی عملکرد شخصی	گروه
۰/۷۲	۰/۰۰۱	۴۶/۳	۲۷۲/۸	۲	۵۴۵/۷	شدت عملکرد شخصی	
۰/۳۹	۰/۰۰۱	۱۱/۸	۱۳/۳	۲	۲۶/۷	فراآنی مسخ شخصیت	
۰/۳۵	۰/۰۰۱	۹/۶	۴۱/۱	۲	۸۲/۲	شدت مسخ شخصیت	

 $P < 0.001$

جدول شماره ۳ نتیجه تحلیل کوواریانس را نشان می‌دهد. با توجه به F به دست آمده، تفاوت میانگین گروه‌ها در پس آزمون متغیرهای وابسته در سطح خطای $a > 0.001$ معنادار است. با توجه به مقدار ضریب اتا میزان تبیین واریانس متغیرهای وابسته توسط گروه‌ها

(مداخلات) به ترتیب ۵۴٪، ۴۲٪، ۵۱٪، ۱۵٪ و ۱۲٪ می‌باشد که در ابعاد خستگی روانی بیشترین تأثیر و در ابعاد مسخ شخصیت کمترین تأثیر را داشتند. به طور کلی، گروه‌های آزمایشی در کاهش فراوانی و شدت تحلیل عاطفی، افزایش فراوانی و شدت عملکرد شخصی و کاهش فراوانی و مسخ شخصیت شرکت کنندگان پژوهش مؤثر بودند. جهت تعیین اینکه میانگین کدامیک از گروه‌ها با هم تفاوت معناداری دارند، میانگین گروه‌ها دو به دو با استفاده از آزمون تعقیبی بونفرونی بررسی شد. جدول زیر نتایج این آزمون را نشان می‌دهد:

جدول ۴. آزمون تعقیبی بونفرونی جهت مقایسه دو به دو میانگین گروه‌ها

Sig.	تفاوت میانگین	خطای استاندارد	گروه J	گروه I	متغیر
۰,۰۰۱	۱,۲	۹,۴	GTCC	SMPVC	فرابانی تحلیل عاطفی
۰,۰۰۱	۱,۲	-۱۲	CON.		
۰,۰۴	۱,۲	-۳,۰۲	CON.		
۰,۰۰۱	۱,۷	-۹	GTCC	SMPVC	شدت تحلیل عاطفی
۰,۰۰۱	۱,۶	-۱۳,۹	CON.		
۰,۰۴	۱,۶	-۴,۴	CON.		
۰,۰۰۲	۱,۲	۴,۲	GTCC	SMPVC	فرابانی عملکرد شخصی
۰,۰۰۱	۱,۱	۹,۷	CON.		
۰,۰۰۳	۱,۱	۵,۱	CON.		
۰,۹۵	۰,۸۹	۰,۷	GTCC	SMPVC	شدت عملکرد شخصی
۰,۰۰۱	۰,۸۸	۸,۳	CON.		
۰,۰۰۱	۰,۸۸	۷,۴	CON.		
۰,۸۸	۰,۴	-۰,۴۴	GTCC	SMPVC	فرابانی مسخ شخصیت
۰,۰۰۱	۰,۴	-۱/۸	CON.		
۰,۰۰۴	۰,۴	-۱/۴	CON.		
۱	۰/۸	۰/۲۴	GTCC	SMPVC	شدت مسخ شخصیت
۰/۰۰۲	۰/۷	-۲/۸	CON.		
۰/۰۰۱	۰/۸	-۳/۱	CON.		

 $P < 0,01$

نتایج آزمون تعقیبی نشان می‌دهد که، بین میانگین نمرات پس آزمون فرابانی و شدت تحلیل عاطفی و فرابانی عملکرد شخصی گروه SMPVC با گروه GTCC و در تمامی

متغیرها با گروه گواه در سطح خطای کمتر از ۰/۰۰۱ تفاوت معنادار وجود دارد. ولی در متغیرهای شدت عملکرد شخصی و فراوانی و شدت مسخ شخصیت بین گروه SMPVC با گروه GTCC تفاوت معناداری وجود ندارد. همچنین در تمامی متغیرها بین گروه GTCC و گروه گواه تفاوت معناداری وجود دارد.

به عبارتی دیگر، آموزش به شیوه الگوی چندمحوری انتخاب شغل شفیع‌آبادی در کاهش فراوانی و شدت تحلیل عاطفی و فراوانی عملکرد شخصی شرکت کنندگان نسبت به نظریه محدودیت و سازش گاتفردسون و گروه کنترل اثربخش تر بوده است. از سوی دیگر، آموزش به شیوه نظریه محدودیت و سازش گاتفردسون نسبت به گروه گواه در کاهش مؤلفه‌های فرسودگی شغلی مؤثر تر بوده است.

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج نشان داد بین مؤلفه‌های فرسودگی شغلی در گروه‌های آزمایشی و کنترل، بعد از تعديل میانگن نمره‌ها و حذف تأثیر پیش‌آزمون، تفاوت معنادار وجود دارد. مقایسه دو رویکرد آزمایشی نشان می‌دهد اثربخشی برنامه آموزشی با SMPVC در کاهش فراوانی و شدت تحلیل عاطفی و افزایش فراوانی عملکرد شخصی بیشتر از برنامه آموزشی با GTCC بود. میانگین نمره مؤلفه‌ها در گروه آزمایشی SMPVC بالاتر از سایر گروه‌هاست. در گروه GTCC میانگین نمره مؤلفه‌های فراوانی و شدت تحلیل عاطفی، شدت مسخ شخصیت پایین‌تر از گروه کنترل و نمره فراوانی و شدت عملکرد شخصی و فراوانی مسخ شخصیت بالاتر از گروه کنترل است. در مجموع می‌توان گفت دو رویکرد مداخله‌ای GTCC و SMPVC تأثیرات مطلوبی بر روی کاهش فرسودگی شغلی داشته است.

با توجه به نتایج به دست آمده در پس آزمون، بین نمرات مؤلفه‌های فرسودگی شغلی در گروه گواه و SMPVC تفاوت معنادار وجود دارد. نتایج به دست آمده با نتایج تحقیق باغانیان (۱۳۹۳)، اسدی، شفیع‌آبادی، پناه‌علی و حبیب‌الهزاده (۱۳۹۰)، احیاء‌کننده، شفیع‌آبادی و سودانی (۱۳۸۷)، حسینیان، خدابخشی کولاچی و طباطبایی یحیی‌آبادی (۱۳۸۶)، تیان و همکاران (۲۰۱۵) که اثربخشی آموزش و مشاوره شغلی با رویکردهای

مختلف بر فرسودگی شغلی را مورد بررسی قرار دادند، یکسان است. با این دید در پژوهش حاضر، از مفاهیم این الگو طی جلسات آموزشی برای کاهش فرسودگی شغلی شرکت کنندگان استفاده شد. با توجه به نتایج به دست آمده، الگوی چندمحوری انتخاب شغل شفیع آبادی در کاهش تحلیل عاطفی، افزایش عملکرد شخصی و کاهش مسخ شخصیت سودمندی نشان داد. در تحلیل عاطفی سطح انگیزشی بالای فرد بتدریج در اثر فرسودگی شغلی کاهش یافته و انجام کار خسته‌کننده خواهد بود، در مسخ شخصیت کارکنان دارای نگرش منفی نسبت به ارباب‌رجوع و همکاران و عوامل سازمانی می‌باشند. عبارتی روابط بین فردی کارکنان با ارباب‌رجوع، همکاران در سطح مطلوبی نیست. در کاهش عملکرد شخصی کارکنان قادر به درک احساسات و مشکلات ارباب‌رجوعان نبوده و قدرت همدلی پایینی دارند و احساس می‌کند کارهای ارزشمندی که بتواند زندگی ارباب‌رجوعان تأثیر مثبت بگذارد را در شغل خود انجام نداده‌اند. بر اساس این الگو، آگاهی از نیازها و نحوه ارضا آن‌ها باعث شد تا افراد در تغییر مسیر شغلی و ارضا نیازهای عالی‌تر خود در چارچوب شغلی اقدام کنند، همچنین با پویایی و خلاقیت در شغل خود، کاهش احساس خستگی و افزایش انگیزش را تجربه کنند. همچنین آگاهی از شیوه زندگی و نقش آن در ارتباط با دیگران و بی‌تفاوت نبودن نسبت به افراد و تمرین‌ها در جلسات توانست تا حدودی به بهبود ارتباط با ارباب‌رجوع و همکاران کمک کند. نقش برجسته خویشن‌پنداری، ارائه و دریافت بازخورد از همکاران، منجر به شناسایی و اصلاح خویشن‌پنداری منفی و تقویت خویشن‌پنداری مثبت و افزایش احساس ارزشمندی و کفایت شخصی شد. از سویی دیگر، با افزایش دانش و مهارت شغلی و آموزش مراحل تصمیم‌گیری و شیوه‌های حل مسئله، کارکنان به تصمیم‌گیری مجدد و کمک به رفع مشکلات شغلی خود ترغیب شدند که در نهایت منجر به افزایش عملکرد شخصی، کاهش تحلیل عاطفی و مسخ شخصیت در کارکنان شد.

نتایج در پس‌آزمون نشان می‌دهد، بین نمرات مؤلفه‌های فرسودگی شغلی در گروه کنترل و GTCC تفاوت معنادار وجود دارد. پژوهشی در زمینه اثربخشی نظریه محدودیت و سازش گاتفردسون بر فرسودگی شغلی در پژوهش‌های خارجی و داخلی یافت نشد در

بین پژوهش‌های ایرانی تنها می‌توان به پژوهش فکری (۱۳۹۲) که اثر بخشی این رویکرد را بر افزایش مهارت‌های کارآفرینانه نشان داده، اشاره کرد، همچنین نتایج بدست آمده با نتایج تحقیق ایورز، برادشاو و مک‌گوورن (۲۰۰۲) و زوئی نرزیک-زردا (۲۰۰۵)، که اثربخشی آموزش و مشاوره شغلی با رویکردهای مختلف بر فرسودگی شغلی را مورد بررسی قرار دادند، یکسان است. با توجه به مؤلفه‌های فرسودگی شغلی و اینکه نظریه محدودیت و سازش گاتفردسون از نظریه‌های رشدی انتخاب شغل می‌باشد و تأکید این نظریه بر امکان تغییر و اصلاح در طول رشد مسیر شغلی، محقق بر این باور است که با افزایش آگاهی افراد از نحوه انتخاب شغل‌شان و تأثیر این انتخاب بر فرسودگی شغلی و بکاربردن مفاهیم این نظریه در طی جلسات می‌توان به تغییر باورها و اصلاح شرایط و تأثیر بر مؤلفه‌های فرسودگی شغلی پرداخت.

همچنین نتایج نشان می‌دهد بین نمرات مؤلفه‌های فرسودگی شغلی در گروه SMPVC و GTCC در مؤلفه‌های فراوانی و شدت تحلیل عاطفی و فراوانی عملکرد شخصی تفاوت معنا دار وجود دارد که در این بین با توجه به تفاوت میانگین‌ها با گروه گواه، اولویت با گروه SMPVC است. در مؤلفه‌های شدت عملکرد شخصی و فراوانی و شدت مسخ شخصیت تفاوت معنادار بین دو گروه آزمایشی وجود ندارد. به عبارتی اثربخشی الگوی شفیع‌آبادی بیشتر است.

یافته‌های پژوهش حاضر با پژوهش‌های فکری و همکاران (۱۳۹۲)، که در یافته‌های خود به اثربخش بودن الگوی چندمحوری انتخاب شغل شفیع‌آبادی نسبت به نظریه محدودیت و سازش گاتفردسون بر رفتار کارآفرینانه دست یافتند و رضایی (۱۳۹۴) که در پژوهشی مؤثر بودن الگوی چندمحوری انتخاب شغل شفیع‌آبادی نسبت به سازه‌گرایی ساویکاس بر خود کارآمدی در تصمیم‌گیری شغلی بیکاران جویای کار را نشان داد همخوان و با صیادی و همکاران (۱۳۸۹)، که الگوی چندمحوری انتخاب شغل شفیع‌آبادی را با نظریه شناختی ولتهوس بر افزایش توانمندی روانشناسی مقایسه کرد. نتایج بدست آمده تفاوتی نشان نداد ناهمخوان است. همخوانی پژوهش‌ها در اثربخشی بیشتر این الگو می‌تواند به دلیل انتخاب رویکردهای خارجی که همپوشانی بیشتری با الگوی بومی داشتند

و همچنین کیفیت جلسات آموزشی و جامعه آماری باشد و ناهمخوان بودن می‌تواند متأثر از انتخاب رویکرد غیربومی که با الگوی چندمحوری شفیع‌آبادی همپوشانی کمتر داشته یا کیفیت جلسات آموزشی و نقش فرهنگ یا نوع جامعه آماری باشد. همانطور که مشاهده می‌شود نتایج پژوهش‌ها اثربخشی جلسات آموزشی بر پایه مفاهیم بنیادی دیدگاه‌های مشاوره شغلی بر کاهش فرسودگی شغلی را تأیید می‌کند.

در تبیین یافته‌ها می‌توان گفت که آموزش بر اساس الگوی چندمحوری انتخاب شغل شفیع‌آبادی و نظریه محدودیت و سازش گاتفردsson موجب تغییر رفتار شغلی می‌شود و هر کدام سهم بسزایی در سلامت روانی کارکنان دارند. این آموزش‌ها موجب می‌شود، کارکنان از عهده مسائل و مشکلات برآمده و سعی در رفع فرسودگی شغلی خود کنند. با توجه به اینکه این رویکردها در خصوص انتخاب شغل هستند و عدم انتخاب درست شغل ممکن است منجر به فرسودگی شغلی شود، لذا می‌توانند به افرادی که در نتیجه انتخاب نابجا دچار فرسودگی شغلی شده‌اند کمک کنند. به اعتقاد خالید^۱ و همکاران (۲۰۱۵) فرسودگی شغلی تحت تأثیر انگیزش، نگرش و رفتار است و رفتار محصول نحوه تفکر و یادگیری است، انتظار می‌رود آموزش به شیوه الگوی چندمحوری انتخاب شغل شفیع‌آبادی و نظریه محدودیت و سازش گاتفردsson بر مؤلفه‌های فرسودگی شغلی مؤثر باشند. شرکت کنندگان ضمن آگاهی از اهمیت فرسودگی شغلی و با تأکید بر تقویت خوبی‌شناسی نقش مهمی در تغییر دیدگاه خود نسبت به توانمندی‌های شان برای مبارزه با فرسودگی شغلی پیدا کردند و با انجام تمرین‌های مناسب نقش مهمی در کاهش فرسودگی شغلی خود ایفا کنند. علت اینکه اثربخشی دو گروه آزمایش الگوی چندمحوری انتخاب شغل شفیع‌آبادی و نظریه محدودیت و سازش گاتفردsson در پژوهش حاضر در زمینه مؤلفه‌های کاهش فراوانی و شدت تحلیل عاطفی، افزایش فراوانی عملکرد شخصی با هم متفاوت بوده و اثر گروه تحت آموزش با الگوی چندمحوری شفیع‌آبادی بیشتر بوده است، اما در افزایش شدت عملکرد شخصی و کاهش فراوانی و شدت مسخر شخصیت هر دو گروه آزمایشی یکسان بوده را می‌توان به بعد پویایی، تصمیم‌گیری و

^۱. Khalid

نیازها در الگوی چندمحوری شفیع‌آبادی نسبت داد. بدین ترتیب اعضاء تمرین‌های بیشتری در زمینه افزایش مهارت‌های ضمن خدمت، تصمیم‌گیری مناسب و اولویت‌بندی نیازها داشتند. شیوه‌های حل مسأله و تصمیم‌گیری در افزایش عملکرد شخصی، توجه به نیازها و نقش پویایی در شغل در کاهش تحلیل عاطفی و مسخ شخصیت مؤثر بود، در حالی که در گروه تحت آموزش با نظریه گاتفردsson این مفاهیم و تمرین‌ها بکار نرفته بود. در مجموع الگوی چندمحوری انتخاب شغل شفیع‌آبادی نسبت به نظریه محدودیت و سازش گاتفردsson در کاهش فرسودگی شغلی مؤثرتر بود که ممکن است بدلیل گستردگی و جامع بودن مفاهیم این الگو و تأکید بر ابعاد نیازها و تصمیم‌گیری و مبتنی بر فرهنگ بومی باشد.

محدودیت‌های پژوهش: از آنجایی که انجام پژوهش علمی مستلزم محدود نمودن موضوع پژوهش و بررسی از زاویه و نقطه‌نظر خاص می‌باشد. در این پژوهش در فرسودگی شغلی کارکنان تنها با توجه به برخی عوامل و متغیرهای شخصی یعنی مؤلفه‌های آن مورد بررسی قرار گرفت، اما لازم است در تعبیر و تفسیر نتایج این پژوهش، ابعاد و پیچیدگی بروز فرسودگی و عوامل سازمانی به عنوان یک معضل در نظر گرفته شود. از آنجایی که پژوهشگر به منظور اجرایی شدن فرایند پژوهش از کارکنان بخش ناظرین این سازمان استفاده کرده است، در تعمیم نتایج به جوامع دیگر باید ویژگی‌ها و شرایط شرکت‌کنندگان این پژوهش مورد توجه قرار گیرد. محدودیت دیگر، عدم پیش‌بینی فاز پیگیری جهت بررسی پایداری نتایج در طی زمان است لذا در این پژوهش نمی‌توان در خصوص پایداری نتایج بدست آمده اظهار نظر نمود.

با توجه به یافته‌های پژوهش که نشان‌دهنده اثربخشی این برنامه آموزشی بر کاهش فرسودگی شغلی بود م توان پیشنهادهای زیر را ارائه داد:

با توجه به اینکه به موضوع فرسودگی شغلی کارکنان سازمان تأمین اجتماعی بر اساس دو رویکرد مداخله‌ای SMPVC و GTCC اشاره شد، پیشنهاد می‌شود سایر موضوعات و مسائلی که کارکنان با آن مواجه هستند بصورت علمی مورد بررسی قرار گیرد. همچنین در پژوهش‌های آتی رویکردهای شغلی دیگری با الگوی چندمحوری انتخاب شغل

شفیع‌آبادی مورد مقایسه قرار گیرند. با توجه به اینکه در گردآوری اطلاعات از کارکنان واحد استناد پژوهشکی استفاده شد، لذا پیشنهاد می‌شود چنین پژوهشی بر روی طیف و گروه‌های مختلفی از کارکنان واحدهای دیگر این سازمان و ارگانهای دیگر انجام شود تا نتایج آن در هر گروهی قابل تعمیم باشد. پایداری نتایج بدست آمده از این پژوهش را در دوره‌های پیگیری کوتاه‌مدت و بلندمدت بررسی کنند.

پرسشنامه فرسودگی شغلی با توجه به مسائل فرهنگی و اجتماعی کارکنان ایرانی ساخته شود. طول مدت و تعداد جلسات آموزشی بیشتر باشد، و تحقیقاتی با مدت طولانی‌تر برگزار شود تا از الگوی چندمحوری انتخاب شغل شفیع‌آبادی و نظریه گانفردسون به عنوان روش‌های کاربردی در کاهش فرسودگی شغلی استفاده شود. با توجه به وسعت سازمان و تعدد کارکنان استخدامی و شرکتی مشغول به کار در سازمان تأمین اجتماعی پیشنهاد می‌شود واحد مشاوره شغلی در سازمان ایجاد شود تا کارکنان از خدمات مشاوره‌ای و رفع مشکلات شغلی از جمله فرسودگی شغلی و شرکت در کارگاه‌های آموزشی بهره ببرند. پیشنهاد می‌شود طرح آموزشی این پژوهش قابل کاربرد، برای تمام سازمان‌ها بخصوص واحدهای دیگر سازمان تأمین اجتماعی بکار رود.

منابع

- احیاء کننده، منیژه؛ شفیع‌آبادی، عبدالله و سودانی، منصور. (۱۳۸۷). اثربخشی مشاوره شغلی به شیوه سازگاری شغلی دیویس بر فرسودگی شغلی کارکنان دانشگاه آزاد. دانش و پژوهش در روانشناسی کاربردی. دوره ۱۰، شماره ۳۸، ۱-۲۴.
- اسدی، محسن؛ شفیع‌آبادی، عبدالله؛ پناه‌علی، امیر؛ و حبیب‌اله‌زاده، حسین. (۱۳۹۰). اثربخشی معنادرمانی گروهی بر کاهش فرسودگی شغلی. اندیشه و رفتار (روانشناسی کاربردی)، ۶(۲۲)، ۶۹-۷۸.
- باغبانیان، منیژه. (۱۳۹۳). اثربخشی مشاوره شغلی مبنی بر الگوی چندمحوری شفیع‌آبادی بر کاهش فرسودگی شغلی زنان معلم دوره ابتدایی منطقه ۷ شهر تهران. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه علامه طباطبائی.

تیموری نسب، آزاده؛ رشیدی، محمد مهدی؛ ساعتچی، محمود؛ کامکاری، کامیز؛ موسوی هفتادر، مجتبی؛ سلیمی، مجید. (۱۳۸۹). بررسی میزان فرسودگی شغلی متابع انسانی و عوامل درون سازمانی مؤثر بر آن شرکت ملی حفاری ایران (۲۶-۱).

حسینیان، سیمین؛ خدابخشی کولاوی، آناهیتا؛ طباطبایی یحیی‌آبادی، شهناز. (۱۳۸۶). اثربخشی مشاوره گروهی با الگوی شناختی- رفتاری شادمانی فوردايس بر کاهش فرسودگی شغلی مددکاران اجتماعی مرکز روانپزشکی رازی تهران. *مطالعات روان‌شناختی دانشگاه الزهرا*، ۳(۱)، ۱۰۳-۱۱۵.

رضایی، اکرم السادات. (۱۳۹۴) مقایسه اثربخشی دو رویکرد چندمحوری شفیع‌آبادی و سازه‌گرایی ساویکاس بر خودکارآمدی در تصمیم‌گیری شغلی ییکارشدگان جویایی کار تحت پوشش بیمه بیکاری. رساله دکتری، دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات تهران.

سمیعی، فاطمه؛ باطنیان، ایران؛ عابدی، محمدرضا؛ حسینیان، سیمین. (۱۳۹۰). نظریه‌های مشاوره مسیر شغلی (مسیر تکامل انتخاب شغل). اصفهان: انتشارات جهاد دانشگاهی واحد اصفهان.

شفیع‌آبادی، عبدالله. (۱۳۹۱). راهنمای مشاوره شغلی و نظریه‌های انتخاب شغل با تجدید نظر و اضافات. تهران: انتشارات رشد.

صفری، شهریانو؛ و گودرزی، حسنه. (۱۳۸۸). بررسی فرسودگی شغلی و ارتباط آن با متغیرهای جمعیت‌شناختی در بین اساتید و کارکنان دانشگاه. *فصلنامه تازه‌های روان‌شناسی صنعتی و سازمانی*، ۱، ۶۳-۶۹.

صیادی، علی؛ شفیع‌آبادی؛ عبدالله؛ کرمی، ابوالفضل. (۱۳۸۹). تدوین برنامه توامندسازی روان‌شناختی مبتنی بر مدل چندمحوری شفیع‌آبادی و مقایسه اثربخشی آن با مدل شناختی توomas و ولتهوس بین مشاوران دیبرستان‌های شهر رشت. *فصلنامه فرهنگ مشاوره*، ۱(۱)، ۱۹-۴۸.

عبدی، محمدرضا (۱۳۸۱) بررسی و مقایسه اثربخشی روش‌های مشاوره شغلی به سبک یادگیری اجتماعی، سازگاری شغلی و مدل شناختی- رفتاری شادمانی فوردايس بر

کاهش فرسودگی شغلی مشاوران آموزش و پرورش شهر اصفهان، پایان نامه دکتری مشاوره، دانشگاه علامه طباطبائی.

علی پور، احمد؛ صفاری نیا، مجید؛ صرامی فروشانی، غلام رضا؛ آقاعلیخانی، علی محمد؛ و آخوندی، نیلا. (۱۳۹۲). بررسی اثربخشی مداخله سرمایه روانشناسی لوتانز بر فرسودگی شغلی کارشناسان شاغل در شرکت ایران خودرو دیزل. *فصلنامه علمی تخصصی طب کار*، ۵(۳)، ۳۰-۴۱.

فکری، کاترین؛ شفیع آبادی، عبدالله؛ نورانی پور، رحمت الله؛ احقر، قدسی. (۱۳۹۲). مقایسه اثربخشی دو دیدگاه مشاوره شغلی بر مؤلفه های رفتار کارآفرینانه. *رهیافتی نو در مدیریت آموزشی*، ۱(۴)، ۱۹-۳۲.

- Bakker, A.B; Cosca, P.L. (۲۰۱۴). "Chronic job burnout and daily functioning: A theoretical analysis". *Journal of Vocational Behavior*, Vol. ۱, Issue ۳, PP: ۱۱۲-۱۱۹.
- Cochran, D.B; Wang, E.W; Stevenson, S.J; Johnson, L.E; Crews, C. (۲۰۱۱). "Adolescent Occupational Aspirations: Test of Gottfredson's Theory of Circumscription and Compromise". *The Career Development Quarterly*, Vol. ۵۹, PP: ۴۱۲-۴۲۷.
- Dugas, B.W. (۱۹۹۳)." Introduction to Patient Care Comprehensive Approach to Nursing". ۶th Edn. W.B. Saunders Company, Philadelphia, pp: ۴۸۵-۵۱۰.
- Ewers, P; Bradshaw, T; McGovern, G; & Ewers, B. (۲۰۰۲). "Does training in psychosocial interventions reduce burnout rates in forensic nurses?" *Journal of Advance Nursing*, Vol. ۳۷(۵), PP: ۴۷۰-۴۷۶.
- Ivers, N.N; Milsom, A. M; and Newsome, W.D. (۲۰۱۲). "Using Gottfredson's Theory of Circumscription and Compromise to Improve Latino Students' School". *The Career Development Quarterly*, Vol. ۶۰, Issue ۳, PP: ۲۳۱-۲۴۲.
- Khalid, S, A; Abdul Rahma, N; Noor, A.N.. (۲۰۱۵). "Job Burnout and Work Values Antecedents of Organizational". *Jurnal Intelek*, Vol. ۹(۲), PP: ۳۷-۴۲.
- Lambert, G. E; Hogan, L.N; & Jiang, S. (۲۰۱۰). "A preliminary examination of the relationship between organizational structure and emotional burnout among Correctional staff". *The Howard Journal*, Vol. ۴۹ (۲), PP: ۱۲۵-۱۴۶.
- Maslach, C., & Jakson, S. E. (۱۹۹۳). *Manual of the Maslach Burnout Inventory*. (۴nd Ed.). Palo Alto: Consulting Psychologist Press Inc.

- Maslach, C., Jackson, S. E., & Leiter, M. P. (۱۹۹۶). *MBI: The Maslach Burnout Inventory*. Manual. Palo Alto, CA: Consulting Psychologists Press.
- Maslach, C., Schaufeli, W. B., & Leiter, M. P. (۲۰۰۱). Job burnout. *Annual Review of Psychology*, ۵۲, ۳۹۷-۴۲۲.
- Schaufeli, W. B., van Dierendonck, D., & van Gorp, K. (۱۹۹۶). Burnout and reciprocity: Towards a dual- level social exchange model. *Work and Stress*, ۱۰, ۲۲۵-۲۳۷.
- Tian ,X; Liu,C; Zon,G; Li,G; Kong ,L., Z; Guopeng, L; Linghua, K; Ping, L.(۲۰۱۰). "Positive resources for combating job burnout among Chinese telephone operators: Resilience and psychological empowerment", *Psychiatry Research* , PP: ۱۱۷۲-۱۱۷۸.
- Zolnierczyk-Zreda, D. (۲۰۰۰). "An Intervention to Reduce Work-Related Burnout in Teachers". *International Journal of Occupational Safety and Ergonomics*. PP: ۴۲۳-۴۳۰.